

MÅ KUNSKAPENS FYRAR LYSA!

"SKOLOR OCH SKOLGÅRDAR MÅSTE BLI DE NYA PRESTIGEPROJEKTEN"

2017-02-27

Av: Urbio

Morgondagens skolor och skolgårdar har potential att interagera med lokalsamhället på smartare sätt än idag. Genom att låta skolan bli kunskapsstinna aktivitetsnav på kvällar, helger och lov kan de sociala nätverken i hela grannskap och stadsdelar stärkas.

Stad mot landsbygd, förort mot innerstad och gammelsvenskar mot nyanlända. Med ett samhälle som tenderar att alltmer slitas isär är behovet av åtgärder för ökad integration stort. Ett effektivt sätt är att utgå från och vidareutveckla skolans verksamheter. Men hur kan skolmiljön planeras så att lokalsamhällena blir mer socialt sammanhållna? Kanske behöver vi revidera vår syn på hur en skola ska se ut? Arenor och finkulturhus i all ära, men skolor inklusive dess skolgårdar måste bli de nya prestigeprojekten framöver. Signalen samhället sänder medborgarna när skolverksamheten sker i baracker är inget annat än förkastlig.

Skolorna ska vara vackert belägna och strategiskt placerade i hjärtat av lokalsamhället. Den byggda miljön måste präglas av förstklassig arkitektur och landskapsarkitektur som speglar synen på barnens, lärarnas och inte minst kunskapsinhämtningens betydelse för samhället.

Redan idag fungerar skolan som en viktig mötesplats för delar av lokalsamhället. Men ofta är den fulla potentialen både outforskad och underutnyttjad. Tänk om skolans faciliteter skulle kunna verka som en plattform för lokalsamhället där positiv social friktion kan uppstå? Här skulle också barnens kunskapstörst fungera som katalysator för engagemang och medskapande!

Skolorna ska vara vackert belägna och strategiskt placerade i hjärtat av lokalsamhället.

För att gynna social hållbarhet borde skolornas faciliteter samnyttjas med olika delar av lokalsamhället under kvällar, helger och lov. Detta sker redan idag med skolornas gymnastiksalarna. Men tänket skulle kunna vidgas och via föreningsliv, kursevenemang och fritidsverksamhet nå ut till fler grupper i samhället.

Detta ställer förstås nya krav på skolornas struktur som måste bli mer utåtriktad, flexibel och mångfunktionell. Till exempel skulle skolaulan, tillsammans med musik- och teatersalarna, kunna förvandlas till kulturhus på all annan tid än när eleverna går i skolan. På samma sätt kan skolbiblioteket övergå till språkkafé och författarskola, skolrestaurangen till en plats för matlagningskurser och trä-, metall- och textilverkstäderna bli en produktiv fritidsverksamhet.

Med det här nya sammanhanget blir skolgården ett viktigt socialt nav som behöver klara många olika saker. Genom att på ett genomtänkt sätt koppla inomhus med utomhus skulle nya flexibla ytor skapas, som kan samnyttjas och i sin tur alstra nya mervärden. Till skolrestaurangen kopplas en uteservering och grillplats som kan nyttjas för större festliga sammankomster. Hemkunskapen får en köksträdgård som kan nyttjas av trädgårdskurser. Skolbiblioteket ges en studieträdgård med lugna läsvrår. Slöjdvärkstäderna får torglika utomhusbyggeriplatser som också kan användas för marknader. Då nya kombinationer av funktioner kommer på plats, med kunskapsinhämtning som minsta gemensamma nämnare, alstras möten mellan olika typer av människor som annars inte skulle ha skett.

Vi lever i en tid där klyftan mellan människor hotar att erodera de demokratiska grundprinciperna. Må därför skolan vidareutvecklas till kunskapsstinna aktivitetsnav för lokalsamhället där vi alla kan mötas och lära av varandra!